

Gwiazdy to słowa Galaktyki (insp.by Adam) – Krzysztof Kruszewski

To miejsce to kamień
Który myśli przybliża
Odbija słońce ostrością światła
Gdy w mroku krąży
Szukaj mnie mój przyjaźni grobie
Choć nie wiem ile zostawie po sobie
Wiara Twoja w szczerłość uczuć
Rozkruszy mnie
Nie pragne szczęścia ponad fiolet barw
Lecz pustki zapełnić chce w kształt
Ciepła niewidocznym szalem słów
By nie pękła samotność, by nie był to ból
Tak wiele czujesz, a mi się zabrania
Jesteś tym który sobą dno zasłania
To mnie ratuje i pozwala wierzyć
Że i też mi jutro da się przeżyć
To galaktyka
Neonów szkło zaświeci jeszcze raz
Bo w galaktyce popiół to czas
Dlatego zrobisz jak najlepiej
Wir może gwiazdy wymieszać
Jak serca i słowa
Bo słowa to gwiazdy które dookoła
Zostawisz dużo rzeczy i kiedyś mnie
Więc jeszcze trochę zaczekaj, cieszymy się
Tym że Twoja zaradność i inspiracja
Daje nam komfort i piękno w sytuacjach
A one niepozbawione wyjścia
Są prawie przyjaźnią,
Choć kamieni jest trzysta
Skały czy pomniki galaktyki
Jednak istnieją wbrew prawom fizyki
Neonów szkło zaświeci jeszcze raz
Bo w galaktyce popiół to czas
Dlatego zrobisz jak najlepiej

Wir może gwiazdy wymieszać
Jak serca i słowa
Bo słowa to gwiazdy które dookoła

Słowa: brak danych
Muzyka: brak danych